

[Knud Lind]

ser, der findes, altså slipper gratis, medmindre det forslag, som nu kommer i dag fra ministeren, er en af de sædvanlige prøveballoner, og det ved vi jo ikke noget om.

Vi mener også, at man for så vidt angår notoriske narkomaner og alkoholikere bør stille det spørgsmål, om de i det hele taget skal kunne erhverve et kørekort. Det er egentlig et spørgsmål, om de i det hele taget bør kunne få noget kørekort, så længe det ikke lægeligt er bevist, at de er fuldstændig ude af deres afhængighed.

Vi vil rose Kristeligt Folkeparti for deres forslag, selv om vi ikke er helt enige i alt, hvad Kristeligt Folkeparti har skrevet. Blandt de forskellige forslag, som vi behandler her i dag, er jo bl.a. lovforslag nr. L 32 om kørsel i frakendelsestiden, og derom vil vi gerne gøre opmærksom på, at dets gennemførelse kræver flere afsoningspladser, flere fængsler m.v. og kontrol. Det kræver altså meget personale, det er meget ressourcekrævende, og det er i øvrigt også ret vanskeligt at tage dem, som kører i frakendelsesperioden.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der allerede i dag findes konfiskationsregler i færdselsloven, men de bliver bare ikke brugt særlig meget, kun i ganske enkelte tilfælde. Jeg kan erindre Bøje Nielsen-sagen i Næstved, men det er faktisk også den eneste, jeg kan huske, hvor man tog disse konfiskationsregler i brug.

Det, som undrer mig lidt – og det vil jeg egentlig gerne stille op som et spørgsmål – er, at man som regel konfiskerer både redskaber og våben m.v., herunder også biler, fra den, der begår krybskytteri og f.eks. skyder en stakkels gammel ræv – her er mulighederne, og det ligger fuldstændig klart, at de også bliver brugt – mens den, der slår et andet menneske ihjel på grund af spirituskørsel, bare kan køre videre. Når man er ædru, får man nøglen udleveret af politiet til mordvåbnet, vær's'go, fortsæt! Det er altså forskellen: Når man har skudt en gammel ræv, bliver både jagtgevær og det hele konfiskeret, men i det andet tilfælde får man udleveret mordvåbnet næste dag, og der bliver sagt: Vær's'go, fortsæt!

Med lovforslag nr. L 33 ønsker man den nuværende promille grænse på 0,80 nedsat til 0,50. Samtidig kan man høre – det er vist SF, der har nævnt det – at man har problemer med de alkotest, der foretages i politiets køretøjer.

Dertil vil jeg sige, at en virkelig nøjagtig vurdering ville forudsætte, at grænsen kom helt ned på 0, og så kunne man også bruge dem hver gang, hvis det endelig var. Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at der skabes 0,20 til 0,25 promille pr. genstand, og det vil sige, at Kristeligt Folkepartis forslag er ca. 2 genstande.

Men selve blodprøven er der faktisk også vanskeligheder med. Når der er tale om medicinmisbrug og brug af narkotiske stoffer i forbindelse med kørsel i bil, hæfter man sig alene ved det med alkohol, men spørgsmålet er, om man ikke burde sætte lidt mere ind, når det drejer sig om andre stoffer og i særdeleshed medicinmisbrug.

I spørgsmålet om afvænningsbehandling har justitsministeren fået besked på af fru Kirsten Lee, at han skulle sende en ballon op. Her vil jeg gøre opmærksom på, at vi er en lille smule bange for, om denne afvænningsbehandling skal gå hen og blive en slags tilbudsordning og en sovepude, der får folk til at sige: Jeg vil ikke ind at sidde, så jeg tager den med afvænnings i stedet for. Vi har på lignende vis disse ordninger, hvor folk har arbejdet i stedet for at afsone. Men når man nu nævner det her, rejser det jo et meget stort spørgsmål, nemlig om man også skal tage afvænningsystemet i brug over for alle andre forbrydelser og ikke bare spirituskørsel.

Endvidere foreslår man en skærpelse af reglerne. Jeg mener, man kan sætte spørgsmålstegn ved domspraksis i dag, og at straffen først og fremmest, som det har været god dansk ret i mands minde her, bør afhænge af handlingens grovhed; man skal passe på med at sætte ind med en for bastant strafudmåling.

I øvrigt vil jeg sige til Kristeligt Folkeparti, at sådan som jeg har opfattet § 249 som et stk. 2, får man det indtryk, at man faktisk her taler om det, der hedder anden form for legemsbeskædigelse, men man har egentlig ikke rigtig tilkendegivet det. Man må rette mig, hvis det er forkert, men man tilkendegiver det faktisk ikke så tydeligt, som vi måske kunne ønske.

Til slut vil jeg blot gentage, at vi har nogle konfiskationsregler, men de bliver bare ikke brugt, og når de endelig bruges, sker det måske hvert 20. år.

Samtidig må vi nok erkende, at der kræves en holdningsændring til fænomenet spirituskørsel, for realiteten er jo i dag, at man ude i